

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palatium

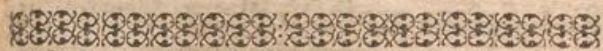
Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Quanta sit diuitem stultitia nolentium pauperibus dare, cum nihil secum in
morte latenti sint ca. 51.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54477)

QVANTA SIT DIVI-
TVM STVLTITIA NOLEN-
TIVM PAVPERIBVS DARE,
cum nihil secum in morte la-
turi sint.

CAPVT LI.

CVM ea quæ pauperibus in hoc mundo largimur adeo sedulò afferentur in cœlis, multorum miror insipientiam, qui thesaurum abscondentes nè quidem in minimo pauperibus subuenire volunt. Attamen Dominus eos ad opus tam salubre sanctumque exhortatur, dicens: Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra vbi ærugo & tinea demolitur, & vbi fures effodiunt & furantur: thesaurizate autem Matth. 6. vobis thesauros in cœlo, vbi neque ærugo neque tinea demolitur, & vbi fures non effodiunt neque furantur. Si quisque thesaurum suum deferre exoptat; quidni thesaurum in patriam ferre diues gestiat? Ibi tuam mitte substantiam, vbi tuam habes Patriam. Patria tua; cœlum est.

O 4 est.

seri
vbi
era

VAN

est. Insiens profectò ille crederetur qui cum tutò per iter aliud in patriam suã mittere posset thesaurũ; deferre ipsemet vellet, mille p̄donum periculis expositus: Sic etiam fatuus censendus est, qui cum possit substantiam per bona opera quę in hoc saculo faceret, recipere in cœlo; mortis sese exponit & spoliationis indubitatae periculo. Sic sapienter fidelis Ecclesiastici thesauri dispensator D. Laurentius, Decio se thesauros Ecclesię distribuisse referebat. Facultates inquit quas requiris, in cœlestes thesauros, manus pauperum deportauerunt. Mercator longinquum peracturus iter, litteras cambij accipit, quibus pecuniam sibi necessariam in aliena patria recipiat. Tu similiter qui thesaurum tutè recipere exoptas, litteras cambij expostula, subministrabunt pauperes, nam pro pecunia recepta, testimoniales tibi litteras, quibus creditam recipias à Deo pecunia dabant. Neque est quod damnum verearis, immò si pauxillum dederis, centuplum recipies. Quę igitur hominis est insipientia nolentis thesauros tantos cumulare. Verè cecinit Poëta. *Quid non mortalia pectora cogis auri sacra fames? Quę insipientia hominis arbitrantis sua secum ferrè posse:*
Falli-

Ænerd. 3.

Fallitur quisquis is est, & spe vana luditur,
 Frequentia sunt sacræ scripturæ testimo-
 nia. *Diues cum dormierit nihil secum auferet; Job. 27.*
aperiet oculos suos & nihil inueniet. Et alibi:
Dormierunt somnum suum, & nihil inuene- Psal. 75.
runt viri diuitiarum in manibus suis. Græcus
 autem Poëta dicebat: *Non licet in inferno*
diuitias possidere, & nummos afferre. Quod
 etiam excellentissima comparatione ma-
 gis elucidabitur. Si ad prandium Regis, in-
 uitatus & opiparè saturatus; Regium cy-
 phum qui tibi ad vsum datus fuerat aufer-
 re velles, nonne in te Oeconomus insurge-
 ret, eumque extrahens è manibus tuis car-
 cere te manciparet? Ita fiet homini volenti
 thesaurum sibi à Domino ad vsum con-
 creditum, secum deferre. Mors enim rapiet
 illum è manibus eius, & propter iniustiti-
 am æternis adiudicabit ignib⁹. *Nudus nam-* Job. 1.
que egressus es de ventre Matris tuæ, &
nudus reuerteris illuc. Similitudinem se-
 cundam quoniam grata est adijciam. Pueri
 fructuum nouorum amatores, postquam
 in hortum substrato lapide introierunt, in-
 ter se disputant quisnam eorum plus fru-
 ctuum inde laturus sit. Grandæuiore scan-
 dunt arbores ibique poma colligentes, mi-
 noribus inferius stantibus & rogantibus
 dare

dare differunt. Superuenit plerumq; eiusdem horti Dominus & egregie exceptos & fructibus vacuos, & vestimentis spoliatos cogit exire. Tunc flent, & lachrymantur vt sua saltem vestimenta recipiant. Ita fit homini diuiti nec vni solum sed omnibus. Ij namque hortum deliciarum, viridariu diuitiarum introeunt inter se querunt, quis eorum diuitijs magis abundabit. Colligunt per fas & nefas; at verò collectas dissipat mors horti illi^o Domina, atq; ægregie verberatos cogit exire. Lamentantur insipientiam suam, & pro vano fructu, pro diuitiarum vanitate se damnatos esse dolent.

Eccles. 41.

mors quam amara est memoria tua, homini pacem habenti in substantijs!

Similitudinem ipsius Domini afferam, vt Veritas veritati testimonium perhibeat. *Hominis (inquit) cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit, & cogitabat intra se dicens: Quid faciam quia non habeo quò congregem fructus meos? Et dixit: hoc faciam: destruam horrea mea, & maiora faciam, & illuc congregabo omnia que nata sunt mihi, & bona mea & dicam aia mea: Anima, habes multa bona posita in annos multos, requiesce, comede, bibe, epulare. Dixit autem illi Deus: stulte, hac nocte animam tuam repetit à te; que autem parasti*

raſti cuius erunt? Sic eſt qui ſibi theſaurizat,
& non eſt in Deum dives. Proh dolor! quot
 hodie in Mundo reperiuntur huic ſimi-
 les, qui auri & argenti talenta conſideran-
 tes, ſubſtantiaꝝ atque bonorum agregatio-
 nem computantes in eis omnem ſuam col-
 locant ſpem, ac ſi Deũ carceribus & vincu-
 lis conſtrictum & alligatum tenerent. Re-
 ctè ſanè fatuum illum hominem appellat
 Euangelista, & ego rectè inſipientes huic
 ſimiles dixero. Congregat auarus & con-
 gerit meſſes in horrea, vino replet cella-
 ria, & per multos annos conſeruat, donec
 ſterilitas, donec fames premat patriam: Et
 quid hoc? An fortè vt perplexos in inæ-
 dia ſuſtentet pauperes? An vt orphanis
 & viduis ſuccurrat? Abſit. Verum vana
 eſt ſpes illius. Dum enim ducit in bo-
 nis dies ſuos, mors aduenit, & in puncto ad
 inferna deſcendit. Priuatur ſubſtantia, de-
 lectabili ſpoliatur vita; & quæ pauperib⁹ in
 vita noluerat diſtribuere, hæc in morte co-
 gitur contemnere. Deniq; ſimilis eſt galli-
 næ, q̄ cōgregat oua ſua, & in eo ponit loco,
 vnde dieb⁹ ſingulis auferētur. Verũ conſq;
 quorundã ſeſe extendit inſipiētia, vt appro-
 pinquante mortis hora, vel theſauros mil-
 lies

Ser-
 uat
 eia

lies computatos, deoscularentur, vel eos potagio commixtos vorarent. Nobilissimi autem videntes sua secum ferre non posse, ædificant, & extruunt sepulchra marmorea, ænea, eburnea, vt etiam homini mortuo, auaritiæ perhibeant testimonium. Alij qui in exercitu duces strenui fuere, insignia per terram vehunt, missarum atq; psal-morum officia requirunt, pyramides arcu-que triumphales erigunt, accincti gladijs atque cataphracti sepeliri volunt, quasi verò vi, non virtute cælum sint adepturi. Interim ne forte tantæ solemnitati funeris desit thesaurus, etiam nummum pauperi roganti recusant. *ô mores! ô tempora!* Alij thesaurum suum indusijs assumentes sic sepeliri voluerunt; verum mors expoliatos nudos & omnibus istis spoliatos ad Acherontis misit campos, famem, sitimque perpetuam perpeffuros, vt auaro cuidam fuerat ab oraculo denunciatum. *Haud vllas portabis opes Acherontis ad vndas, nudis ad infernas stulte vehere rates.* Et Ouidius inquit: *Diuitis ad manes nil feret umbra suos.*

Prob. lib. vlt.

Trist. vlt.

QVOD